

24.14x33.6	1	עמוד 42	ידיעות העמק - עפולה	12/06/2020	73321058-9
מכללת אוהלו בקצרי - 571020					

קצרין | למען הקהילה

"קצרין היא בקצה של הקצה"

רואי פרנקל, ראש מינהל דקנט במכללת 'אוהלו', רוצה להפוך את קצרין ל'קולג' טאון'. המטרה: שבתום הלימודים יישארו הסטודנטים במקום ויבנו בו את ביתם. "אני מאמין שאם נמשיך ככה, בעוד חמש שנים מהיום יהיה פה מהפך"

רוני שחר

לרואי פרנקל, ראש מינהל דקנט במכללת 'אוהלו', היה חלום: להקים יישוב. הילד שנולד וגדל במרכז ובשמונה השנים האחרונות עבר להתגורר בפריפריה אמנם לא הקים יישוב עדיין, אבל בהחלט תורם להתפתחותם של אזורים פרי-פריאליים בצפון. לאחר שיצא לשליחות של שנתיים במיאמי מטעם הסוכנות היהודית הבין כי ברצונו לשנות סדרי עולם ונחת היישר מהעיר הגדולה בכרמיאל הצנועה, שם נכנס לעמותת 'איילים' שהוקמה בשנת 2002 במטרה לעודד צעירים להתיישב בנגב ובגליל. הוא גם שימש כמנהל כפר הסטודנטים בכרמיאל ובהמשך כמנהל מרחב צפון. בשלוש השנים האחרונות הוא משמש כראש מינהל דקנט, תפקיד שמשמר עתו לראווג לחיי הסטודנטים בקצרין - החל מקהילת הסטודנטים (מעונות), מלגות, מרכז תמיכה ותחומים נוספים.

לייצר קהילה

"כשהגעתי לפה היתה פה די שממה, במונח של אווירה וחברה", מספר פרנקל, "התכנון הוא לייצר בקצרין יחד עם המרעצה המקומית מיום שנקרא 'קולג' טאון', שזה מודל שראיתי גם בארצות הברית. לצורך העניין, יש הרבה ערים סטודנטיאליות שנוצרו מכורח המציאות. אם נסתכל, למשל, מה עשתה תל חי לקרית שמונה והיישובים מסביב או מה שקרה בבאר שבע בזכות אוניברסיטת בן גוריון, פה זה אחרת. פה נדרשת התערבות כדי שזה יקרה. אם יש פריפריה, אז קצרין היא הפריפריה של הפריפריה. היא בקצה של הקצה".

איך זה אמור לעבוד?

"באתי מעמותה שכל ההתעסקות בה היא לצרף סטודנטים לקהילות סטודנטים, כשהמטרה היא לייצר גרעיני התיישבות. לקחתי את כל הידע שצברתי והקמתי פה מודל כזה שיעבוד יחד עם המכללה, אגודת סטודנטים והרשות. הם למעשה גרים באותו המקום ויש להם חיים משותפים פה, אם זה דרך מסיבות, התנדבות, שיתוף פי בתים, שיתופי גינות וכדומה. כל זאת בתקווה שכאשר יסיימו את הלימודים, הם גם יישארו לגור באותו מקום. היה חשוב לי, למשל, שבתוך אגודת הסטודנטים תקום קהילת סטודנטים שתגור בקצרין". פרנקל, תושב היישוב אמנון, נשוי ואב לשניים, אומר כי הדבר הראשון בתהליך היה לגרום לסטודנטים להבין שהמעונות (מגורי הסטודנטים) שבהם סטודנט מתגורר ואף עורך מסיבות מפעם לפעם עד השעות הקטנות, הם למעשה הבית שלו לכל דבר ובית, כמו בית, צריך לתת זק. לכן, כדי להפנים את המסר, המילה 'מעונות' יצאה מהלקסיקון ומעתה זה נקרא 'קהילת סטודנטים'. "מי שקורא לזה מעונות מקבל על הראש. ברגע שהם הבינו שמדובר בבית שלהם ובקהילה שלהם הם פשוט לבד התחילו לעשות 'מסיבות'

רואי פרנקל, אידיאליסט עם תחושת שליחות | צילום: אפי שריר

"ברגע שהם הבינו שמדובר בבית שלהם ובקהילה שלהם הם פשוט התחילו לבד לעשות 'מסיבות' ניקיון, לדאוג ולתחזק את המקום"

"מי שקורא לזה מעונות מקבל על הראש. מדובר במשהו קטן אבל גדול כי זה היה ממש שינוי תודעה ותפיסה"

"אנחנו אוהבים את המדינה הזאת בכל רמ"ח אברינו. שירתתי בנח"ל, היום אני סמ"פ במילואים. אבל אחר התהליכים שהכי השפיעו עליי היה במהלך השליחות במיאמי. באחת הפעמים כשבאתי לביקור

ניקיון, לדאוג ולתחזק את המקום. מדובר במשהו קטן אבל גדול כי זה היה ממש שינוי תודעה ותפיסה שזה עכשיו הבית שלי והגינה שלי ולא רק מקום שאני לומד בו". עד כה, הוא אומר, נעשו לא מעט דברים כדי להתניע את המיזם. "עשינו יום סטודנט ראשון ב'אוהלו' עם לא מעט אמנים וזה דבר שלא קרה פה לפני כן. יש פה 'קפה קולג' שאחד הסטודנטים פתח, הרי אין ברים בקצרין אז עכשיו יש 'קפה קולג' שאנחנו מממנים חלק ממנו. רעיון הגג הוא שיהיה כאן 'קולג' טאון' שאומר לקחת את העיר ולייצר אינטגרציה מלאה בין המכללה לקהילה. לא מסתדר לי בראש, למשל, שכל מחלקת החינוך פה ובתי הספר לא מפוצצים בסטודנטים של 'אוהלו'. יש שלל פרויקטים שהקורונה עצרה כרגע".

מנוע צמיחה

איך הפך פרנקל מילד שגדל במרכז ל'אמא תרזה' של הפריפריה? "גדלתי תי במשפחה מאוד ציונית", הוא מסביר.

בארץ הייתי בירוחם ויצאתי עם הסטודנטים ממיאמי שהיו בשליחות פה בארץ. אמרתי להם, 'כשאני מסיים את השליחות אני בא לעבוד פה'. הם צחקו אבל באמת חזרתי, נחתתי ממיאמי בכרמיאל והתחלתי לעבוד בעמותת 'איילים'. אם אני יכול לחבר בין העבודה ובין האמונה, מה טוב".

למה אתה כל כך בטוח שמקצרין תצא הבשורה?

"כאידיאליסט, אני מאמין באופן כללי שמדינת ישראל נמצאת בחיתולים שלה מבחינת התפתחות. אני קניתי בית במושב אמנון ואני צריך לעבוד תלואות כדי ליהנות ממשוה פה. התנאים הם אולי לא כמו שיש בתל אביב, אבל כן צריך להיות לפחות אותו המבחר ואותה השקעה באזור. זה לא סוד שעל הגולן והגליל לא שמים קצוץ. משרד הנגב והגליל, למשל, זה בפועל גם הגולן. כלומר, אפילו בכור תרת שהיא אמירה לכל דבר לא הכניסו את הגולן. האזור ממש מוקצה. ערים כמו קרית שמונה וקצרין הן הפתרון לדבר הזה. הן מנועי צמיחה; אם יהיו פה אקדמיה טובה וחינוך טוב ועבודה טובה, אנשים יבואו. אם יתיישבו פה סטודנטים הם יוציאו יותר כסף, יותר כסף זה אומר יותר בעלי עסקים שיצטרפו עובדים. ככה נוצרת כלכלה. מכללה היא מנוע אדיר, עד עכשיו זה פשוט לא היה על השולחן, וכשהגעתי שמתי להם את זה 'בפרצוף'".

"האתגר הכי קשה היה לי בכרמיאל. לפני חצי שנה התרחש בעיר פסטיבל הביירה החמישי. ישבתי לראש העיר ולי מנהל התרבות 'על הצוואר' עד שזה יצא לפועל ועכשיו זה כבר הפך למסורת והעיר התעוררה בעקבות זה. צריך להיעיר גם את קצרין. סטודנטים זה עם שיש בו עתיד והם נמצאים בשלב כל כך קריטי בחיים שלהם שאם אתה מכוון אותם בצורה נכונה למשרה הנכונה ולמקום ונותן להם אופציות, הם יישארו פה ויגדלו פה גם את הילדים שלהם. בפועל, אני רוצה שלסטודנטים שלי יהיה כיף ואני חושב שקצרין היא הקלאסה ל'קולג' טאון".

איך אתה רוצה לראות את קצרין עוד כמה שנים מהיום?

"אני תמיד אומר לסטודנטים שיש אני שים שידועים ומבינים שהם אלה שזורעים את הזרעים עכשיו, אבל לא יקצרו את הפירות בעתיד. אני מסביר להם שיכול להיות שכל מה שאנחנו עושים כעת יבוא לידי ביטוי רק בעוד חמש שנים. אני חנו כן רואים כבר עכשיו דברים שזוים, כמו קהילת הסטודנטים שבאמת הפכה לקהילה, 'הקפה קולג', בשנה שעבר רה למשל עשינו כל שבוע אירוע, לפני הקורונה התחלנו מעורבות של המכללה בקהילה. זה תהליך. בניתי באוקטובר 2017 מצגת וסימנתי מטרות וכל שנה אני מסתכל עליה ורואה איפה אנחנו עומדים. צריך לתכנן חמש-עשר שנים קדימה. אני מאמין שאם נמשיך ככה עוד חמש שנים מהיום יהיה פה מהפך. בטח אם אנחנו לוקחים בחשבון את האיחוד עם תל חי, שאמור לצאת לפועל בשנה הבאה".